

Hava soğumaya başlamıştı. Kış mevsimi yaklaşıyor,
tüm canlılar kendini kışa hazırlıyordu.

Tilki yağmurun altında etrafa bakıyordu. Bu telaşı
anlayamamıştı.

Bir kurbağa iri yaprakların arasına daldı. "Burası onun evi olmalı" diye düşündü tilki.

Fare, balkabağının çatlaklarından içeri girdi. "Fare küçük bir hayvan istediği yere girebilir" dedi.

Tilki ıslanmış ve üşümeye başlamıştı. İstmeden ayının yuvasına girdi.

Ayı onu görünce sordu:

"Neden yuvanda değilsin?"

Tilki:

"Yuvam yok kendime bir yer arıyorum" dedi

Ayı:

"O zaman taş biriktirmeyi denemelisin" dedi

Tilki anlamadı, taşla ne yapabilirdi ki?

Ayının yuvasından çıktığında yağmur durmuş ve hava ısınmıştı
artık, taş aramaya başlayabilirdi.

Bulduğu bütün taşları üst üste koydu. Bu çok yorucu olsa da
asla vazgeçmedi.

Hava kararıyor, tekrardan soğumaya başlıyordu. Hafif yağmur başlamasıyla tilki acele etti. Topladığı taşların ortasını açtı ve içine girdi.

Hava soğuduğunda, yağmur yağdığında, en önemlisi yuvasını aradığında kalacağı yeri bulmuştu.

Bütün yorgunluğu ile kıvrılıp uyudu.

